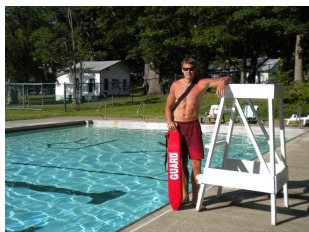

Camp Kinder Ring – léto 2011

Jednoho podzimního večera roku 2010 dostala přítelkyně nápad strávit následující léto v zahraničí. Po dlouhém váhání nakonec zvítězila varianta pobytu v USA. Dále bylo nutné rozhodnout, jakou formou tento nápad uskutečnit, protože finanční stránka nedovolovala jen tak odletět a tři měsíce si tam užívat. Bylo jasné, že budeme muset nějaké dva měsíce pracovat a třetí měsíc poznávat krásy Ameriky. Tímto začalo vyhledávání a porovnávání různých agentur, které zprostředkovávají práci v USA. To nebylo vůbec snadné, abychom nenaletěli nějaké podvodné společnosti, jak to v našem kraji občas bývá.

Narazili jsme na internetu na Czech-us a šli se podívat na první meeting. Dostali jsme různé podklady a užitečné informace k pracovním programům, které nás zaujaly a nakonec se pro tuto agenturu rozhodli. Vybrali jsme si program Camp USA, který byl finančně nejdostupnější a asi také nejjednodušší, co se týká zařizování a vyhledávání budoucího zaměstnavatele. Dále bylo

zapotřebí si vybrat pracovní pozici v kempu. U mě zvítězil na plné čáře plavčík, protože vzhledem k tomu, že už nejsem student, byl pro mě výběr pracovních pozic značně omezen. Na začátek února jsem se zapsal na kurz plavčíka, který jsem musel mít pro odlet do USA úspěšně dokončen. Měl jsem z něj trochu strach, hlavně kvůli mé angličtině a závěrečných testů. Na kurzu ale pak šly všechny obavy stranou, protože výuka probíhala celkem zábavnou formou, hlavně praktická část v bazéně. Po úspěšném absolvování kurzu následoval ještě krátký pohovor s agenturou v angličtině, nějaké vyplňování různých dotazníků, natočení videa o mé osobě a pak už jen čekání na odezvu od nějakého zaměstnavatele.

Asi o měsíc později přišla první a také poslední nabídka z Camp Kinder Ring asi dvě hodiny vzdáleného od New York City. Byli jsme šťastní, protože situace v USA, co se týče pracovních příležitostí byla velice špatná. A také jsme si přáli být nedaleko New Yorku, kde mám část rodiny, kterou jsem měl v plánu navštívit.

Po krátkém pohovoru s ředitelkou tohoto kempu jsme byli přijati. Následovalo zase další papírování a dotazníky zasílané od kempu, pohovor na americké ambasádě, koupě letenek a pak už jen netrpělivé čekání na den odletu.

Po nekonečných dvanácti hodinách strávených v letadlech a na letištích jsme konečně přistáli v New Yorku. Zavolali jsme do kempu, aby pro nás přijeli, jak jsme byli předem domluveni. Na letišti se nás nakonec sešlo víc, kteří mířili na to samé místo. Po dvou hodinách cesty jsme byli na

místě. Projeli jsme kemp, který vypadal na první pohled moc pěkně, dřevěné baráčky, hezká příroda, velké jezero atd. Pak jsme se zapsali a dostali ubytování. Chatky byly rozděleny na mužské a ženské.

Když jsem poprvé otevřel dveře chatky, ve které jsem měl strávit následujících devět týdnů, nestačil jsem se divit. Bylo vidět, že tam od loňského léta

nebyla ani noha. Špína, zápach, o sprše a záchodě ani nemluvě, kovové rozvrzané postele s ubohými matracemi, které pamatovaly ještě asi občanskou válku a skoro žádný úložný prostor. První dojem z ubytování budil velké rozpaky, měli jsme sto chutí popadnout kufry a rychle letět zpátky.

Nezbývalo nám než si vlastními silami náš budoucí domov uklidit. Postupem času jsme si ale rychle zvykli. Na druhou stranu měl kemp spoustu sportovního vyžití, kterého jsme mohli využívat ve svém volném čase. Například dvě fotbalové hřiště, kolem jednoho ovál pro běh, osm tenisových kurtů, volejbalové hřiště, basketbalové hřiště, dva pingpongové stoly, hřiště na badminton, velká

tělocvična, posilovna, možnost zapůjčení jízdních kol, velký a malý bazén, jezero s písčnou pláží atd. Stravování hodnotím také kladně, velká jídelna, snídaně, obědy a večere formou bufetu a velké množství ovoce a zeleniny. Středeční a sobotní večere se nesly v duchu barbecue. Dále kemp poskytoval občas nějakou tu kulturní akci a za menší poplatek

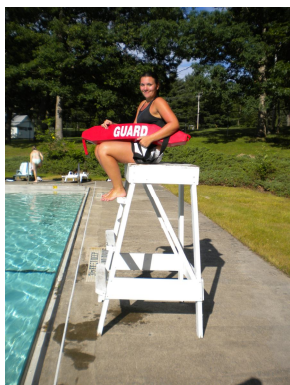
odvoz do nedalekého obchodního centra.

Co se týče mé pracovní pozice jako plavčík, nemůžu si vůbec stěžovat. Pracoval jsem šest dní v týdnu (jeden den volna dle dohody s vedoucím) deset hodin denně s hodinovými přestávkami na snídani a oběd, po večeri jsem měl volno. První měsíc jsem pracoval pro Circle Lodge (kemp byl rozdělen na dvě části: Camp Kinder Ring – určen pro děti a Circle Lodge – určen pro hosty, převážně důchodce). Práce u bazénu nebo jezera v obležení důchodců byla pohodová. Američtí staříci byli povětšinou přátelští a chtěli si hodně povídat, takže na pilování angličtiny ideální. Druhý měsíc jsem měl střídavě u bazénu a jezera na starost izraelské děti. To už taková pohoda nebyla, neustálé pískání na píšťalku a časté zvyšování hlasu bylo na denním pořádku.

Plavčíci pracovali v párech, které určil vedoucí nebo podle dohody. Náš vedoucí plavčíků byl perfektní, komunikace s ním byla super. Viděl, že moje angličtina nestojí za moc, takže na mě vždycky mluvil pomalu a srozumitelně dokud jsem mu neporozuměl.

Měli jsme ještě jednu pracovní náplň, každé ráno před snídaní čištění obou bazénů.

Závěrem musím říct, že to byla zkušenost k nezaplacení a celé tři letní měsíce jsme si užili i včetně poznávání západu USA, New Yorku a Washingtonu za vydělané peníze v kempu. I když první dojem z ubytování byl otřesný, vše nakonec hodnotím kladně, protože se vykompenzovalo se sportovním vyžitím, stravováním a hlavně lidmi, kteří tam pracovali. Poznal jsem tam většinu národností z celého světa a až na výjimky byli všichni velice přátelští (lidé z USA, Mexika, Jamajky, Turecka, Anglie, Skotska, Slovenska, Česka, Izraele a další).

Nesmím také zapomenout na agenturu Czech-us. Starala se o nás před i po celý pobyt v USA. Zařídila vše co měla a splnila co slíbila, komunikace bez problémů, lidé vstřícní. Určitě ji mohu všem těm, kteří si lámou hlavu nad výběrem agentury, jediné doporučit.

